

[Ministeren for Grønland]

fra talerstolen understregede som sin opfattelse, at det er fra dansk side, man ønsker at presse sine egne synspunkter igennem, lagde jeg for mit vedkommende mærke til, at hr. Steen Folke for et øjeblik siden her fra talerstolen udtalte sympati for fondsdannelsen, men han udtrykte også det synspunkt, at pengene efter hans opfattelse ikke burde bruges til en række formål, bl. a. uraneftersøgning i Sydgrønland, og der var mange andre specialiteter i VS' opfattelse, der blev nævnt ved denne lejlighed. Her fik man jo et eksempel på, at hr. Steen Folke netop benytter den ene lejlighed efter den anden til at pådutte andre i Grønland sine synspunkter, sine holdninger. Det ønsker vi ikke fra regeringens side på nogen måde at medvirke til. Vi har forhandlet gennem længere tid med Grønlands landsstyre om disse spørgsmål, og der er ingen, der vil kunne sige, at vi ønsker at presse danske synspunkter ned over hovedet på grønlænderne. Det er også derfor, statuten skal laves af grønlænderne, og da det er en bevillingssag, er det ministeren for Grønland, der skal godkende den.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

For at der ingen misforståelse skal være, vil jeg da gerne sige til hr. Preben Lange, at jeg på ingen måde har sat spørgsmålstegn ved hans medlemskab af folketetinget. Hr. Preben Lange er medlem af dette folketing, lige så vel som Grønlandsministeren, statsministeren og alle vi andre er, ingen tvivl om den ting, og hr. Preben Lange afgør naturligvis selv, hvordan han vil stemme. Når jeg nævnte det, jeg gjorde, var det, fordi hr. Preben Lange påstod, at det var obstruktion, når fremskridtspartiet som parti forlangte at få en sag til behandling i salen. Det var det, jeg påpegede, og ikke noget som helst andet.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Ministeren henviste til, at jeg havde givet udtryk for nogle synspunkter på, hvordan jeg mente disse penge burde anvendes, og jeg vil på ingen måde benægte, at så længe sagerne behandles hernede, vil jeg give udtryk for mine og mit partis synspunkter på disse ting. Men jeg understregede meget stærkt og gen-

tager igen, at vores synspunkt er, at det tilkommer alene det grønlandske hjemmestyre at afgøre disse ting. Vi har lov til at sige vores mening, men vi påberåber os ingen ret til at deltage i denne afgørelse, og det er forskellen på ministeren og mig. Den magt, som jeg besidder, kan være på et meget lille sted, det vil jeg godt erkende ved denne lejlighed. Ministeren er medlem af en regering og forestår et statsapparat, der er udstyret med en betydelig magt og især en betydelig magt i forhold til Grønland, og det, jeg opponerer imod, er, at man bruger denne magtposition. Jeg siger ikke, at man ikke gør det i forhandling med hjemmestyret, for det er jeg udmærket klar over at man gør, og det kan da godt være, man kan finde frem til noget fornuftigt i en forhandling, noget, som begge parter vil acceptere, men jeg opponerer på det principielle plan imod, at ministeren tiltager sig en magt til at have medindflydelse på anvendelsen af disse midler ved at skulle godkende statuten. Her spurgte jeg, om ikke ministeren udmærket, hvis han havde vilje til det, kunne sige, at selvfølgelig går vi også ind for, at det er hjemmestyret alene, der skal bestemme disse ting. Det ville være rart at høre fra ministerens side.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 21 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov for Grønland om kommunal udligning i 1979.

(Lovforslag nr. L 13. Fremsat 9/11 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling